

Probleemstelling

A.P. Wouters (PR)

De huidige methoden van bewaring en gebruik van mest in de rundveehouderij dragen aanzienlijk bij aan de belasting van het milieu. Zo is de rundveehouderij verantwoordelijk voor naar schatting 55-60 % van de ammoniakvervluchtiging afkomstig uit de landbouw. Ammoniak is één van de oorzaken van de „zure regen”.

Schattingen gebaseerd op metingen geven aan dat 25 tot 30 % van de totale ammoniak-emissie plaatsvindt in de stal en mestopslag, 40 tot 50 % bij het uitrijden van mest en ca 20 % tijdens het weiden. Het huidige gebruik van mest draagt ook bij aan de verontreiniging van het grondwater. Uitspoeling van nitraat en kalium kunnen door overbemesting en het uitrijden van mest buiten het groeiseizoen leiden tot een te hoge concentratie in het grondwater waardoor het niet meer geschikt is voor gebruik als drinkwater. Overbemesting kan ook leiden tot fosfaatophoping in de grond hetgeen uiteindelijk leidt tot fosfaatverzadiging. Op fosfaatverzadigde gronden kan fosfaat uitspoelen naar het grondwater. Afspoeling van mest naar het oppervlaktewater geeft een ongewenste verrijking met vooral fosfaat in het oppervlaktewater. De overheid streeft ernaar de milieubelastende verliezen van stikstof door ammoniakvervluchtiging en nitraatuitspoeling te verminderen. In het Nationaal Milieu Beleidsplan wordt aangegeven dat de ammoniak-emissie in het jaar 2000 met 70 % moet zijn verminderd ten opzichte van het niveau van 1980. Verder mag grondwater in de toekomst op twee meter beneden de grondwaterspiegel niet meer dan 50 mg nitraat per liter bevatten.

Om fosfaatophoping te voorkomen geven de be-

leidsvoornemens aan dat over een aantal jaren niet méér fosfaat mag worden aangewend dan dat er door het gewas wordt onttrokken. Het onderzoek naar de bewaring en het gebruik van dunne mest is de laatste jaren sterk gericht op het verminderen van de schadelijke gevolgen voor het milieu. Dit onderzoek heeft als doel te komen tot methoden van 'mestbehandeling, opslag en aanwending die leiden tot een goede benutting van de mineralen uit mest en die voor de veehouder praktisch toepasbaar en economisch aanvaardbaar zijn.

Alternatieven voor het bovengronds uitrijden van mest zijn al sinds het midden van de zeventiger jaren in onderzoek. In eerste instantie was stankbestrijding en het voorkómen van smaakbederf van het gras de reden voor het ontwikkelen van andere aanwendingstechnieken. Daarbij bleek een veel betere stikstofwerking van de mest op te treden dan bij de gangbare bovengrondse aanwending. Gezien de negatieve gevolgen van het bovengronds uitrijden voor het milieu is tegenwoordig de beperking van de ammoniakemissie één van de belangrijkste doelstellingen voor het ontwikkelen van goede alternatieven. Deze doelstelling staat ook centraal bij het onderzoek naar aanpassingen in de stal en bij de mestbewaring.